

„Štajero“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krole, za pol in četrti leta razmeroma; na Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računni naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmetje ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 13.

V Ptuj v nedeljo dne 29. marca 1908.

IX. letnik.

Mi in vi!

Strastni boj se bije med političnimi strankami, — boj, ki se človeku že semtertja studi in katerega bi se rad rešil. ... Ali mi moramo ostati in vstrajati v tem boju, kajti drugače zavladal bi zopet tema. ... V nesrečni naši Avstriji igra klerikalstvo zopet prve gosle. Imeli smo enkrat poljedelskega ministra, grofa Auersperga, ki je imel vsaj pojem o kmetijstvu, ki se je z vsemi močmi branil proti uvozu živine iz Srbije, ki je poznal potrebe kmetijskega stanu. Ali klerikalci niso bili z njim zadovoljni, ker ni bil pristaš črne gospode. In vrgli so ga raz ministrskega stola. Na njegovo mesto pa je prišel klerikalec — doktor Ebenhoch, advokat iz Linca.

Mož, ki morda misli, da raste krompir na drevju in ki morda ne razlikuje krave od marjasa, pa čeprav zna latinsko, — je danes kmetijski minister na Avstrijskem. Nikdo ni vprašal, kaj zna, kaj vé o poljedelstvu, kaj se je učil glede kmetije, — glavno je, da je Ebenhoch do kosti črni klerikalec in zato je postal minister. ... Komaj pa je zasedel ta Ebenhoch ministrski stol, ko je pričela vlada že barantati z srbsko vlado, s tistim srbskim Pašičem, ki je že davno vislice zašlutil, — in te dve vladi sta sklenili trgovsko pogodbo, po kateri se meje zopet odprejo za uvoz srbske živine. Državni zbor ni bil skupaj, ali vlada je storila to na lastno pest. Kajti državni zbor ji je v tem oziru dal pravico, sklepati trgovske pogodbe, začasno. Klerikalci so dali vladi pravico za to nečuvno postopanje, poljedelski minister je sam klerikalec, — ali klerikalni sepleparji pa zdaj vpivajo in se razburjajo zaradi odprtja mej. ... To je pesek v oči! Pri avstro-ogrski pogodbi je bilo istotako. Dokler klerikalni sepleparji niso bili voljeni za poslance, so kritični proti nagodbi, da so bili kar hripavi.

Ali ko jo postal klerikalec minister, ko je oblekel frak, bilo je vse dobro, vse pozabljeno. ... Ali naj še dokazujemo, da je klerikalizem velikanska nevarnost za ljudstvo? Zdal je postal klerikalec Gessmann minister za javna dela. On bode odločeval n. p. glede rudarskih razmer, on, ki je član protidelaške črne stranke! Ni čuda, da se giblje med rudarji, da so ti trpni razburjeni in da se zahvaljujejo vladi v ne posebno prijaznih besedah za takega delavskega ministra. ... Kmetije imajo danes na Avstrijskem nekega klerikalnega advokata za „svojega ministra“, — delavci pa nekega klerikalnega hofrata. ... Istotako je naskok klerikalne strahovlade na avstrijsko šolstvo naravnost grozeča nevarnost! Vsakemu profesorju, ki se ne pokori mokronosemu kaplančku, hočejo ti ljudje usta zamašiti. Svoje mladeniče pa hujkajo v politični boj. ...

Temni se, — črno postaja obzorje in treba bode vseh močij zdravega ljudstva, da se osvobodi tega jarma. Narodnjaško prvaštvo je nezmerno za resni boj proti farštvu, ki hoče zastrupiti vso ljudstvo. Na Štajerskem in Koroškem smo naprednjaki edini, ki bijemo boj za ljudstvo in protipijavkam ljudstva. To sta tudi dokazala imenitna glavna zbora štajerske in koroške c. k. kmetijske družbe, ki sta se vršila te dni v Celovcu in Gradcu. Koliko dela, koliko plodonosnega, lepega, koristnega dela je izvršila ta družba, kako velikanski dobiček je donesla svojim članom in kako lepemu napredku na gospodarskem polju je ogledala pot. ... S ponosom gledamo naprednjaki na kmetijsko družbo, ki ni in ne sme biti torišče političnih bojev, katere edini cilj je zboljšanje gospodarskega položaja.

V tem tihi razlika med vami, prvaški voditelji in med nami: vi ste za prazne besede, mi pa za delo. In delo bode premagalo besede!

Politični pregled.

Državni zbor stopi po trimesečnem odmoru dne 2. aprila k zasedanju. Zboroval bode le 9 dni, potem pridejo velikonočne počitnice. Nadalje zborujejo maja meseca delegacije, potem zopet deželni zbori, tako da bodo državni poslanci do oktobra k večjem 3 tedne skupaj. Vbogi poslanci se bodejo gotovo hudo vtrudili. ...

Dopust vojakov za žetev. Cesar je naročil, da se uvede pri vseh vojaških komandah za leto 1908 na poizkušnjo tritedensko dobo, v kateri bodejo vojaki z ozirom na žetev lahko na dopust odhajali. Ob času žetve bodejo vojaki torej 3 tedne lahko doma pomagali. S tem je stari želji naprednih kmetijskih poslancev ugodeno.

Proračuni velikih držav. Številke prebirati je semtertja prav modro delo, — kajti resnične številke govorijo jasneje kot najboljši govorniki. Poglejmo n. pr., kako so narasle skupne potrebe države v zadnjih 7 letih. Porabilo se je:

	leta 1899 milij. markov	leta 1906 milij. markov
V Nemčiji	6231	7188
„ Avstro-Ogrski	2443	3003
„ Italiji	1443	1560
„ Franciji	2928	3090
„ Angliji	3240	3960
„ Japonski	742	1442

Po državnih proračunih za leto 1906 je prišlo na vsako osebo:

	Dohodkov	Izdatkov	Dolga
		mark	
Nemčija	110	118	255
Avstro-Ogrska	67	66	266
Italija	46	47	307
Francoska	76	76	621
Rusija	44	44	124
Anglija	98	98	266
Japonska	22	22	45

Razven Francoske in Italije imamo torej Avstriji največ dolga! In še nekaj zanimivih števil. Na vsako osebo je odpadlo l. 1906 markov (1 marka je 120 K) plačila.

	Izdatki za državni dolg	Neposredni davki in colnine	Posredni davki
Nemčija	23	11	16
Avstro-Ogrska	21	9	21
Italija	22	14	20
Francoska	56	12	43
Anglija	44	18	36

Kmetije, čitajte in premišlujte!

Novo ministerstvo smo hvala Bogu dobili. Klerikalci so imeli namreč željo, da postane eden od njih minister in zato se je osnovalo „ministerstvo za javna dela“. Minister je postal nadklerikalec dr. Gessmann. Ker so tudi rudarstva se tičeče zadeve v področju tega ministerstva, so rudarji zelo razburjeni. Mislimo, da se bode v državnem zboru o celi stvari še mnogo govorilo.

—————

— Mi imamo dvoje vrste duhovnikov; prvič duhovnika, ki oznanjuje božjo besedo, ki krsti našo deco, nas blagoslovi pred oltarjem, osrečuje naše bolnike in moli ob grobu naših ljubih. ... Ali drugič imamo duhovnike, ki računajo preveč ki jemljejo občinske denarje, ki jih ob volitvah ni dobiti niti za umirajoče, ki delajo politiko na priizici in v spovednici, ki hujkajo žene proti možem in farane med seboj, ki ne živijo po duhovniško; — to so moderni, današnji duhovniki-hujkači. —

Allg. Bauernzeitung.

—————

Dopisi.

Od nekd. V neki hiši, katere gospodar je načelnik izobraževalnega društva, poročevalec v klerikalnih časopisih in zaupnik kmečke zveze, se je lanski služkinji vžgala ljubezen. Nekaj se je zgodilo, saj veste! A, kdo? Krumpasti ali bradati? Kaj poreče milostljiva gospa soproga, katera je obenem tudi nečakinja, kjer se splošno govori, da je soproga sam kriv. Ponos za gori imenovane, kjer imajo takega izvrstnega sodelavca in poročevalca. Lansko leto se je mnogo-krat poročalo, da so občinski, obrtne zadruge in požarne brambe računali v preiskavi; a ko je prišla tožba mu je sodnija za to preiskavo 10 dni prosto stanovanje in 1 post za nagrado pripoznala; ker ni bil zadovoljen je vložil priziv in višja sodnija mu je to kazni potrdila. Mu ni mogel dr. Benkovič pomagati, katerega je najel za svojega zagovornika, ampak je potem odstopil, ker je razvidel da ni za pomagati. Zato Vam svetujem, mirujte in ne hodite na solnce, ker imate maslo na glavi, drugače Vas z imenom in krajem izdamo in še druge lastnosti razkrijemo. Vam dobro želeči Čip čap.

Sv. Peter na medv. selu. Zopet sem prisiljen objaviti članek ki se pa tako-le glasi:

Svetlo solnce se je skril
Vse po vasi potihnilo
Tiha noč zaziblje vse
Naš ga mežnarja pa ne.

Naša Lena je povabila
Mežnarja je brz prosila:
Pridi pridi Anzek moj
Brez skrbi si čist nocoj.

Dragi bralci našega cenjenega lista! Mogoče Vas je vest teh prav vrtic iznenadila. Bilo je tako-le: V noči 16. t. m. spoznali ter opazili smo našega Janeza, da je čez retere* ven ostal, in k Jagrovi Leniki šel. Anzek se je pa moral tudi dobro skrivati pred fanti in pred dvema policajoma, ki sta pri tako imenovanem „kikel-

regimentu". Pa naša dva zaljubljenca imata sila dobre počutke; posebno pa nos in ušesa, kajti hitro sta slutila nevarnost in Jagrova Lenika je Anzika prav dobro skrila. „Policaja“ pa sta bila prebedasta in nista vedla hišne preiskave napraviti, ker gotovo bi bila Anzika našla. Kako pa si mislite, dragi bralci, da je neki naš Hanzek v farovž prišel? Jaz mislim, da prav po lisičje, kajti dobro jo je moral zviti. Preljubi mi „Štajerc“, Anzek je že baje obljubil, da nas bode tožil, če ga bodedo dali natianiti v „Štajerca“. Kako bi se moglo to zgoditi, ker sedem prič priše, da je to res, ker smo to stvar opazovali. Toraj Anzek le hitro toži, da bodedo trojo pobožnost na dan spravili. Vi pa, č. g. župnik, priskrbite si „hornista“, da bode vsak večer „reter“ zaplozal, da bode mežnarček vedel, kedar mu je čas v postelj. Zatorej g. župnik skrbite na red v farovžu in brigajte se raje manj za politiko. Lena pa bodi enkrat v življenju pametna, drugače ti bodedo bolj okroglo zagodli.

Vse je tiho vse že spi
Lenika še pa bedi
Mežnarja se veseli.
Če ravno je blizu polnoči.

Iz Nove cerkve blizu Celja. (Prostovoljna požarna bramba.) Dragi „Štajerc“! Naznamim Ti, da se klerikalci in narodnjaki tukajšnji zopet pripravljajo, da grejo „kozle“ streljati. Ustanoviti hočejo namreč „prostovoljno požarno brambo“ z „slovensko komando“. Ti cerkovski očetje se hočejo bratiti z žalskimi, in sploh z vsemi v Savinjski dolini obstoječimi požarnimi brambami. Onim na ljubo, sebi pa v veliko škodo hočejo Novocerkovski očetje imeti slovenski „fajerber“, ker so jim Žalčani obljubili par sodčkov piva pri otvoritvi in so jim tudi obljubili, da pride na tisoče Savinjskih brambovcv k slavnosti otvoritve. Smešno! Ali premore cela savinjska dolina tisoč požarnih brambovcv? Ali Vas je tistih par sodčkov piva tako daleč zmotilo? Ali upati iz bele Ljubljane velikih podpor? Torej vse tujim Savinčanom in Ljubljancem na čast in na ljubo, tistim, ki Vam še niso nikdar ničesar koristili. Ali se še veste spominjati leta 1887.? Ali so Vam takrat Savinječani in Ljubljanečani pomagali? Ne! Temveč vrle sosedne Vojniška in Celjska požarna bramba. Le-te so se trudile, ko je bila cela vas, ja cela fara v nevarnosti, trudili so se da so ohranili cerkev, farovž, šolo in občinsko hišo, ker ako bi bilo še to zgorelo, bi še bili večji reveži. Sedaj pa z nogami teptate lepa darila, katera vam obetajo Vojničani, Dobročani, Vitanječani in Celjani. Gotovo Vam ne obetajo le par sodčkov piva, temveč lepe svote denarja, brigalnico i. t. d. In ne le od teh, temveč tudi od drugih krajev kakor n. pr. iz Gradca bi dobili podpore. Ali kaj pomaga, ker se bojite da bi Vam nemški denar žepe raztrgal. Ščim bodedo pa špricali? Ali si bodedo bezgove špricanice napravili? Oh kako dobre, pridne in zlate so bile sosedne požarne brambe leta 1887., sedaj pa jim hočete to sramoto delati. Gospod „stotnik“ pa si misli, meni je itak vse eno, se učim nemške ali slovenske komande, ker še dosedaj sploh nobene ni znal. Kakšne družnike pa kaj imate? Haha, same kozje pastirčke, veliko takih ki si more stolec pristaviti da kozji pod rep povoha. Znano mi je tudi da je v tem kraju mnogo vrlih mož in fantov, kateri so se v daljnih mestih učili nemške komande pri vojaki, katerim velja vaa čast. Ali tistih ne bodedo imeli kot družnike ker ti se ne bodo na novo učili vaše priisiljene komande. G. stotnik pa pazi, da pri vajah ne boš rekel namesto — „pol obrata“ na levo“ „tūhot“. Veseli pa me tudi, ko sem ališal da vam vaša korajža in vaša srca v hlače silijo, ker ne morete z vašo neumnostjo naprej. Torej napredni možje, stopite jim na rep. Pokažite, da ste vi taisti ki znate pravo nemško komando, katero ste se pri vojaki učili, in da le vi ste sposobni za ta posel.

Novocerkovski rojak v daljnem kraju.

Iz Zibike. Dolgo smo molčali, ali zdaj ne bodedo več; mi stopimo na noge. Žalostno je to za našo lepo Zibiško dolinico, da imamo še zmiraj toliko nevednih ljudi, ki zmiraj tebe, dragi nam „Štajerc“ obrekujejo, ker nam vedno toliko dobrega za naš kmetki stan doprineseš. Bil je neki klerikalec, pa tudi tkalec, po domače

Tomaž Mestineš. Nesele je enemu posestniku platno domu. Dobil je svoje zasluženo plačilo in povrh še za „tringelt“ eni veliki hleb kruha, tako velik ko mlinako kolo. Pa to mu še ni bilo zadosti. Jezil se je, zakaj ni dobil tri hlebe, zato je začel šinfati črez tebe, ljubi Štajerc. Rekel je da bi le vrezale gromske strele tri v Štajerčovo tiskarno. Pa vemo da ti dragi nam „Štajerc“ mu nisi kriv da ni on dobil kruha tri. Dragi mi tkalec, ko bi bil ti „Štajerčev“ naročnik, bi gotovo imel dosti dela pa tudi jela. Pa ker si na klerikalno stran, pa ti mi „Štajercijanci“ ne moremo pomagat. Na klerikalce se ne bodedo dolgo naslanjal, ker jih je v Zibiki že prav malo in smo jim že zelo oči izbrisali. Kajti mi le napredujemo za našega Štajerca.

Možje iz Zibike.

Iz Kalobja. Dragi „Štajerc“. Ea pol ali skoraj celo leto je bil mir v naši fari in pri našem župniku Kostanjevcu, da ni čez tebe hrustal. Ali zdaj mu je zopet prišla neka muha v glavo. Ravno na sv. Jožefa dan mu je od sv. Jožefa pridige zmanjkalo ker mu je bil sv. Jožef v Celje ušel na božji pot. Zatorej je pa začel od tebe, dragi Štajerc govoriti, tako lepo in mило, da kdor je slišal, je vsakemu srce od veselja klepetalo, namreč, da „kdor Štajerca bere tisti ni vreden nič, in tudi ne bo srečen, in katera hiša ima Štajerca tista ne bo nikdar srečna, ker take slabe časnike ima.“ Pa dragi „Štajerc“ ti ne delaš slabih časnikov, temuč duhovniki sami, naj se pa tako zadržijo, kakor je Kristus učil; zdaj se pa tako zadržijo, kakor kuharica učijo. Ker kamor gre župnik, tja gre kuharica. Zato pa dragi Štajerc vzemi ti v roke močno metljo in jo pošlji našemu župniku in njegovi kuharici, naj prej pred svojim pragom pometata svoje stare smeti, potem še le, naj gresta po fari da tam ker Štajerca berejo pometata. Tudi naj mežnarju kupijo ometlo, da bo iz oltarjev pajčevino spravil, ker so se že začeli svetniki sločiti od prahu, da namesto ko bi proti nebesam gledali, pa jim že glave doli visijo, ker jih pajčevina dol vleče. In pa naj mežnarja doma ima, da ne bo po cele noči okoli hodil zdaj v postnem času in pri kopatih piskal in plesal, zjutraj pa tak hodi ko bi iz grmovja ušel. Zato pa, dragi župnik; pogledite na svoje prej, potem govorite čez druge. Dosti za danes, ako ne bo poboljška, še bo pa več.

Več faranov.

Polenshak. Mi opozarjamo občinski urad polenshaki, kjer je največje klerikalno gnezdo, da naj da popraviti občinsko cesto od Slomov proti Polensaku, da ne bodo vozovi v nedeljah do osi v blatu obtičali. Drugače se bomo c. kr. oblasti pritožili. Naj se občinski možje malo več za obč. naloge brigajo, pa bodo ceste lepše. Prihodnjč več!

Napredni možje.

Sv. Barbara v Halozah. Na popravek, g. župnika Vogrina v št. 10. l. lista z dne 10. marca 1908. objavljamo sledeče: Vae trditve župnika so docela izmišljene; poprej je trdil, da so bili postavno izvoljeni crk. ključarji, sedaj že trdi, da se je vršila po cerkvenem pravu volitev; v cerkvenem poslovniku kaže, da se mora volitev vršiti na željo faranov in da se more pri tem ozirati na bližino cerkve; pri nas pa se ni oziralo pri tem na eno ali drugo, pač pa na listek, katerega je imel župnik, kjer je bilo zapisano, kateri se morajo voliti. Zaman si prizadevaš, g. Vogrin, da bi opral ta madež iz sebe! Mi za gotovo znamo, da se je ravno na Zavračih vršila volitva se crk. ključarja na isti način, samo ne v šoli kakor je bil g. dekan oznanil, kjer so potem farani zbrani čakali, temveč v dekanijem posloppju, kjer pa ni bilo volilcev za ožjo volitev; ko je po dolgem čakanju šel B. Ivan prašat g. dekana, zskaj se ne vrši volitev, je dobil odgovor, da je že volitev končana brez volilcev „po cerkvenem pravu“. Gliha vkup štrihla! G. Vogrin, ne mislite da se mi farani Vas bojimo radi Vaših „popravkov“; mi pri svoji trditvi ostanemo in mislimo, da smo mi iz Vaših „popravkov“ siti! Znamo še veliko več od ženitovajnskih Vaših posetov, in pri tem se Vam bojo lasje ježili na Vaši glavi.

Več volilcev od lani.

Iz Št. Jurija ob juž. žel. Dragi mi „Štajerc“. Tukajšnji klerikalčki te posebno grdo gledajo, zato ker jim vse odkrito poveš in črno vest izprašaš. Zato te pa mi z toliko večjem navduše-

njem beremo. Naročil bi se ga marsikoder imaj pa se boji kaplana Nandna in rudečelveliko za župnika Valenteka, ker tema dvema vedno dovniki piamonoša vse pove in pokaže. Naš kaplan Klerikaln je vse kar je „Štajerc“ pisal, vtaknil v žep. Sedaj se mu grozno mudi mlekarno utamopolitev. In zakaj pa to? To samo zato ker imata snike, drobno dojnico s „gršnim“ dojlom dol Sv. Rozalijo boja v Lokarjih, da bi potem „lifrāl“ na vse štiri strani sveta. V kra pa upa dobiti še več mleka okoli Sv. Rozalije. In to še tudi ni vse. Kaplan Nandek in žup pa še neki Raoca kateri v posojilnici „ta Spol bukve piše“ so se zmisli nekaj še bolj bodede, o šnega“, z jajci hočejo barantati. Marsikaj zd bode temu dopisu smejal, pa resnica je. Nae gre bodo ti trije jajči baroni svoje jajce na cove nag na Danaj poslali; če niso skoloburjene, tedā trati že vse pridobljeno in ljudje božji jajce vince, — „lifrāl“ jih bomo v Fjumo in na Dče svoje Takajšni konsum stoji prav slabo; udov vsa manj in ne bode dolgo, ko mu bodo z „domine pace“ konsum ima pa mrzle tace bi se pa ja to ne zgodilo, so začeli grozno. Da, loviti ti trije jajči baroni, s tem da bode vrgamo novili mlekarno in transportijo z jajci. Pri lade se seveda mora biti župnik načelnik in kapbezen Nande podnačelnik. Dobili so pred kratkimo, v k kega kranjskega organizatorja propalhi koca, ti k mov, da je začel spet kmete farbat in plađeni ok Ker se bojijo da bi prejšnji nđi mogli preležala plačevati jih hočejo več naloviti, da bi žup se dral Mehkužu ne bilo treba toliko plačevati omladan pač „štima“ z Hrvati ki pravijo: „boljša izabljena nego ništa“, bolje nekaj nego nič. Ti gospd vzame jajči baroni misljo da smo mi kmetje res i v tvo, prokletu zarukani, da bi se jim pustili zapet gre voditi. Pred osmimi leti so rekli da se bodede tan s „profitom“ delili. In kedo se sedaj deli... Z aržete fika s „profitom“? nihče drugi kot kmet je ki vodijo ta konsum. V konsumu pijejo i tiči bo jejo vse kar jim sploh v roke pride, sir, šadan, l fige, kruh itd., to pa vse na račun konsumu spon zatorej ne ostane za kmeta nič; vse kar gre bode p povat mora veliko dražje plačevati. Mi jim dno odreše volje privaščimo, da dobro pijejo in se še čas, okrogle trebuh gladjo. Pa mi kmetje vakot člo bomo redili več! Ali nas razumete? Vodičev in p to društvo takšni ljudje bolje rečeno bebrpal kme ki vsako leto plačajo kazen, pretečeno leto im pote nič več pa nič manj plačali kazni kot 1000 al: vse reči nič manj kot tisoč kron; — in kedo bode skrbil trpel? — kmet. Zatorej kmetje, mi vas jdo drug svarimo ne pristopajte k temu čuinnemu lđjo dol sumu, ker tukaj vani se samo sladkarijo, čeravnjub ter da se sladki delajo in nas farbajo, da se bomgo vzel profitom delili, kateri se bode dobil v mlekuju tem Z izgubo se bodeda pač gotovo delili. Z doblidžbi na bodo pa že g. odborniki naredili — Večji nasiln tov, kateri so bili pri tem konsumu opeharovraštvo zana

Bohum na Nemškem. Oženil sem na na 21. aprila 1907 v T. bovljah z Jero Ahatz. Zati, k čunal mi je blagoslovljeni duhoven za porčanja in za druge potrebeščine 8 kron 60 vinarjev, pa, kra kot rudar, ki denar težko zaslužim, sem b Zopet plačati g. župniku Petru Erjavcu le po nka“ je ninskem redu; ali ta denarja lakomni duhal in da je zahteval plačil po njegovi volji, seveda oklo ned krat več kakor bi imel. Plačal sem mu trvaški d odšel. Pritožil sem se 25. aprila 1907 Nam se okrajni c. k. sodnji v Celju Sodnija je to dšajkih in poznala in prisilila g. župnika k povnresnejš preveč plačane štolnine. G. župnik je bil k, da ho pošten in mi je ves denar nazaj dal, si ni političn obdržal, 25. januarja 1908 sem prejel d darsk Bil sem septembra meseca 1907 nekega danimi be g. župniku in me je nagovarjal, da naj to taj bila prekličem; rekel je g župnik, da ne bom prvaški stožil; njemu je že smrdelo kaj da bo. Ta ubija... za izgled še drugim radarjem! Spoštovan Uvoz živ Josef Šmaz. vlada i

z daj vse ke so tr

— Med današnjimi in nekake. „ njimi duhovniki je velik razloček.osti dov rejši duhovni so živeli v tesnem bratstvu s! Seved jimi farani. Bili so navadni v obleki, stanomo, je-li in življenju. Bili so prijatelji faranov in do čuđnim tniki revežev. Mnoge jih je bilo, ki so obšna „srba veliko zapustili... Današnji duhovni pa so nega slove jeni v seminarjih z javnimi denarji in ho